

АРХІТЕКТУРА БУДІВНИЦТВО

Виходить
з 1962 р.
№12-14
(1356-1358)
Жовтень
2009 рік

АЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БУДІВНИЦТВА І АРХІТЕКТУРИ

ПОСВЯЧЕННЯ У СТУДЕНТИ 2009!

Традиційно, на головній площі біля КНУБА, 31 серпня нове поповнення студентів 1-го курсу побачили своїх деканів і почули перший студентський дзвоник. Сюди з усіх кінців Києва з'їхалися гості студентів, колишні випускники нашого відомого будівельного закладу...

Голова райвиконкому І.П.Сидоров

Професор В.С.Михайленко

У ДОБРИЙ ЧАС, КНУБІВЦІ!

Більше місяця минуло, як розпочався новий навчальний рік. Ми повернулися в стіни нашого університету. Хтось прийшов вперше й ще не знає, чого чекати. Користуючись нагодою, від імені студентської ради вітаю вас і пропоную не засмучуватись, що недавно літчко скінчилось. Не набридати вам про те, що таке студентське самоврядування й для чого воно вам. Натомість, пропоную зупинитись на хвилинку і задуматись...

Слово до студентів від проректора П.П.Лізунова

Гості першокурсників 2009

Задайте собі запитання: з чого для кожного з вас починається Київський національний університет будівництва і архітектури. Можете написати коротке есе на тему: Я – кнубівець. Майже впевнений: кожен з вас дійде висновку, що КНУБА починається з нас самих і від нашого бажання чи небажання, фантазії, ініціативності або безініціативності залежить, яким закладом універу бути. Тому, розпочинаючи навчальний рік з нового аркушу, замисліться: яким він буде, коли його перегорнете. Кажучи про перегорнутий аркуш, хтось згадає попередній рік в університеті. Були заняття на парах, концерти, конкурси, вечірки... Звичайно ж, кудись ходили, щось ігнорували. У новому навчальному році буде щось подібне, але зробити життя у вузі різнобарвнішим – у наших силах. Саме тому студентська рада чекатиме ваших ініціатив, бажань і невдоволень.

Дзвонить перший дзвоник

Першокурсники ПСУТ з деканом І.Засот., деканом

Для чого ці заклики, - запитаєте ви? - Та ні, це не заклики. Просто намагання зробити щось хороше та значуще для нас. Тому не спішіть судити про красномовство чи щирість цих слів, а покажіть своїм прикладом, що ви готові змінювати Світ на краще. Чекаємо на вас....

З повагою голова Ради студентського самоврядування
Є. Донець

Голова Київміськбуду, Герой України П.С.Шилек

Вперше з деканом ФАІТ

Нове поповнення у декана архітектурного

Майбутній будівельник

Декан саетехнічного з першокурсниками

Молоді викладачі КНУБА

ЗРАДИТИ
СВОЇ ПРИНЦИПИ –
ЗРАДИТИ СЕБЕ...

Євген Бородавка – кандидат технічних наук, доцент кафедри прикладної математики. Шість років тому він закінчив наш університет, потім аспірантура, захист дисертації... Наукові інтереси доцента Бородавки пов'язані з інформаційними технологіями – одним із найпотужніших і найважливіших рушій економічного прогресу у всьому світі. В Україні відчувається гостра необхідність в підготовці фахівців з програмної інженерії. Отже, і Євген Бородавка викладає студентам КНУБА геометричне моделювання, комп'ютерну графіку та ін. Пропонуємо читачам газети А+Б нашу розмову.

Чи подобається Вам навчати молодь, яка за віком від вас мало відрізняється?

Звичайно подобається! Інакше б цим не займався. А щодо віку, то вже різниця відчутна. От в 2005 році, коли я почав працювати асистентом і викладав на 4 і 5-му курсах, різниця була непомітною. Більше того, були студенти старші за мене й ті, які свого часу навчалися разом зі мною, але з різних причин не змогли вкластися в 5 років навчання.

Чи вважаєте ви, що з нинішніми студентами спілкуватися важко? Яких студентів вам особисто приємно учить?

Ставлення студентів до викладача визначається не його віком, а відношенням викладача до студентів. Всі ми були свого часу студентами. Я ще не забув студентську пору й багато в чому розумію їх. В цілому, відносини з молоддю в мене нормальні. Старіюся стосунки до всіх об'єктивно й вони ставляться адекватно. Принаймні за роки викладання не було конфліктів чи непорозумінь з жодним із студентів.

Чи вважаєте, що з нинішніми студентами КНУБА спілкуватися важко? Яких студентів вам особисто приємно учить?

Кожного року приходять різні студенти – більш дисципліновані групи чи менш. Але найгірше явище, коли студенти не хочуть навчатися й відверто про це заявляють, кажучи, їм потрібен лише диплом... Саме таких навчати зовсім не можливо. Навіть найслабшого студента можна стимулювати до навчання, присоромивши його відсутністю інтелекту й мінімальних знань. Цей психологічний прийом розрахований на почуття високої гідності людини і часто спрацьовує.

Університет не школа, де дітей треба перекоувати в потреби навчання. Тут повинні навчатися люди, які хочуть отримати вищу освіту, а не папірець про її наявність. Мені подобається навчати тих студентів, які прагнуть навчатися й прийшли до університету за знаннями. На жаль, таких студентів зараз меншесть...

Якби не стали викладачем – ким би Ви були тоді?

Викладання це для мене не робота, яку потрібно виконувати, щоб заробити на життя. Займаюся цим, тому що мені цього хочеться і подобається. Це для мене як улюблене заняття. Хоч іноді, коли багато занять на день, буває фізично важко. Але спілкування зі студентами, навіть з навчальними не дуже добре, переважно приносить задоволення. Серед студентів почувуюся в контексті сучасного життя. Іноді навіть здається, що мені самотньо на десять років менше... Крім університету, я працюю старшим науковим співробітником в НДІАСБ. Взагалі, ким би я не працював, все одно паралельно займався б викладанням!

Як Ви ставитеся до Болонської системи. Не заскоро ми "побігли" за Європою?

Ставлюся нормально. Звичайно, будь-яка система оцінювання має недоліки. Але, яка б не була система оцінювання, все залежить від викладача і його підходу до оцінювання свого предмету. Якщо

просто слідувати всім правилам цієї системи і виставляти підсумкові оцінки на основі простого арифметики, то результат не завжди об'єктивний. Найважче оцінювати студентів середнього рівня, адже тих, хто погано навчається і тих, хто навчається добре, виокремити легко. А як провести градацію всіх інших, коли є стільки можливих балів? До того ж студентів у групах по 25–30, і при такій кількості неможливо забезпечити можливість виконання лабораторних робіт кожним студентом. Коли ж за одним комп'ютером сидять 2–3 студенти, то важко визначити, хто з них працює, а хто просто сидить поруч. Взагалі оцінювання – найважче в роботі викладача. З одного боку, хочеться бути максимально об'єктивним і усіх оцінити заслужено, а з іншого: не хочеться помилитися й поставити оцінку нижчу, ніж вони заслуговують.

Ви суворий викладач? Якщо так, то чим це обгрунтовуєте?

Взагалі я не суворо людина. Хоча зі студентами іноді потрібно бути суворим, тримали дисципліну. Інакше відразу "сядуть на голову" і працювати буде дуже важко. Тому під час знайомства з новими групами відразу обговорюю політику стосунків: як я мене правила і покарання за їх невиконання. Спочатку намагаюся встановити конструктивні стосунки без суворих методів. Якщо студенти їх приймають і поводяться в межах встановлених правил, то ніяких суворих заходів не застосовую. Не хочу, щоб мене боялися чи вважали суворим. Вимагаю розуміння, що чим краще поводяться на заняттях і старанніше виконують поставлені завдання, тим і я лояльніший до них.

Ви є одним з авторів підручника ArchiCAD 9 і версії поруч із завідувачем вашої кафедри В.В.Демченком. Як це у вас є друковані статті та праці?

Насправді підручник було два – перший для 8-ї версії, а другий для 9-ї. Участь у написанні їх був цікавим досвідом, хоча й довелося тяжко попрацювати. Звичайно, є ще наукові статті, без них захист дисертації просто неможливий. Є також методичні вказівки з дисципліни "Інформаційні технології проектування та розрахунку архітектурних конструкцій", також у співавторстві з завідувачем кафедри В.В.Демченком. Нещодавно виїшов посібник з "Геометричного моделювання і комп'ютерної графіки", де я один з авторів. Звичайно, планує ще видавати і методичні вказівки, і посібники, і конспекти лекцій. Але їх написання – доволі кропітка праця, що забирає багато часу. Студенти ж зараз не часті гості в бібліотеках. Вони все більше звикають до електронних джерел інформації.

Яке Ваше життєве кредо?

Порядність і принципівність у всьому. Не можна очікувати цих якостей від інших, якщо їх не дотримуєшся. Звичайно, бути принципівним у всьому – дуже важко і через це іноді страждаєш, але зрадити свої принципи – значить зрадити себе.

I. Герасценкова

3 нагоди ювілею

КАФЕДРА БУДІВЕЛЬНИХ
МАТЕРІАЛІВ У ДЗЕРКАЛІ ЕПОХИ

*Чи світає я вільно на кафедрі мій,
Чи стоїть прекрасна, верб брелка ідеї
Що втечуть швидко з нашої долі,
Чи ємо гідності, не погорди!*

*Но вот подрастает состав молодежи,
Хороших и добрых друзей и коллег...
Как жаль, что успеет не повторится,
Останется только лишь память навек...*

*Вас одолевти і любити роботу,
Дружить в добрих, бачи небагато назло,
Що самі помилки на кафедрі твої,
Ті о ласково сміятим, чим тебе поведе!*

П.Бондаренко

Кафедра будівельних матеріалів виповнилося 75. У далекому 1934-му її організатором був доктор технічних наук, професор Г.Я. Слободяник, який очолював кафедру 38 років. Наступні 16 років (1972-1988) завідувачем був кандидат технічних наук, професор І.О. Пашков. Потім (1988-2006) – доктор технічних наук, професор П.В.Кривенко, а з березня 2006р. по теперішній час – доктор технічних наук, професор К.К. Пушкарьова.

За час існування кафедра пройшла достойний шлях становлення і розвитку, внесла помітний вклад у розвиток будівельних матеріалознавства і промисловості будівельних матеріалів країни, пишеться видатними вченими і педагогами, які працювали за різних часів.

Пат Яковин Слободяник заклав основи кафедри будівельних матеріалів: підібрав надійний і професійний викладацький та обслуговувачий склад, створив необхідну матеріальну базу, організував не лише викладацьку, а й наукову роботу на кафедрі. За весь час роботи підготував 30 кандидатів технічних наук.

Іван Андрійович Кривенко, д.т.н., професор, всесвітньо відомий робота в галузі бетонування на морозі, підготував 10 кандидатів наук, видав понад 40 монографій, брав участь у спорудженні багатьох ГЕС Радянського Союзу.

Василь Олександрович Візир, к.т.н., доцент, був захоплений у будівельну кераміку. Декоративні художні панно, виконані власноручно, тривалий час прикрашали стіни університету. За його участі виготовлено керамічний саркофаг для мавзолею Леніна у Москві, під час Великої Вітчизняної війни навіть було створено керамічну бомбу.

Володимир Сергійович Григор'єв, д.т.н., професор, заслужений будівельник України, був міністром промисловості будівельних матеріалів, директором НДІ будівельних матеріалів і виробів, останні роки життя працював професором нашої кафедри. Основний напрям його діяльності – технологія одержання шлакової пемзи гідро екранним способом, захищена 9 авторськими свідоцтвами ЦСРР, також патентами Японії, Великобританії та Індії. Автор 150 наукових праць та 30 винаходів.

Ігор Олександрович Пашков, к.т.н., професор, лауреат премії ім. М.С. Буднікова, керував викладацькою і науковою роботою кафедри майже 18 років. Є одним з авторів розробки шлаколужних бетонів та робіт, присвячених проблемі використання вторинної сировини в технології будівельних матеріалів.

Павло Васильович Кривенко, д.т.н., професор, лауреат Державної премії України, директор НДІВМ ім. В.Д. Глусовського при КНУБА, колишній проректор з наукової роботи університету. Автор багатьох наукових праць та винаходів, пов'язаних з розробкою лужних цементів та бетонів на їх основі; підготував 2 доктори та 20 кандидатів наук.

Катерина Костянтинівна Пушкарьова, д.т.н., професор, за нетривалий час роботи завідувача кафедри багато зробила по налагодженню тіткої методичної і наукової роботи, покращанню умов праці співробітників. Зразковий керівник аспірантів: 6 кандидатських дисертацій захищено під її керівництвом, більшість у регламентований термін.

Не можна не згадати і про інших викладачів, які своєю бездоганною роботою підтримували авторитет і славу кафедри. Серед них к.т.н., професор М.Р.Чермянін, к.т.н. Н.Н.Старинська, Е.М. Чистова, А.В. Давидова, В.О. Рахша; старші викладачі К.В. Дорощева, Є.А. Рубінович, Н.Б. Лисна, зав. лабораторією Ю.В. Якуш.

Зараз на кафедрі працюють 5 штатних професорів, 8 доцентів, 1 старший викладач, 1 асистент, 7 навчально-допоміжних робітників.

Викладачі кафедри ведуть навчально-виховну роботу на факультетах університету із спеціальностей: промислово- і цивільне будівництво; архітектура будівель і споруд; містобудування, дизайн архітектурного середовища; технологія будівельних конструкцій, виробів і матеріалів; теплогосподарства і вентиляція; водопостачання і водовідведення; менеджмент в будівництві; товарознавство та комерційна діяльність. Колективом кафедри підготовлено більше 128 кандидатів технічних наук.

Традиційно кафедра є піонером у забезпеченні навчального процесу необхідними підручниками, посібниками, методичними розробками. Так, у 1952 р. вийшов перший підручник українською мовою "Будівельні матеріали" (автор Г.Я. Слободяник). Потім витримав 4 видання популярний підручник "Строительные материалы и изделия" (автор Г.Я. Слободя-

ник), який став гідною альтернативою відомому підручнику Б.Г. Скрамтаева. Після проголошення незалежності України і переходу на навчання державною мовою колектив кафедри під керівництвом П.В. Кривенка видав підручник "Будівельні матеріали" (1993р.), а у 2004р. – підручник "Будівельні матеріалознавство", у 2007р. – його російський аналог "Строительное материаловедение". Виданий також підручник "заповнювачі для бетону" (2001р., автори П.В. Кривенко, К.К. Пушкарьова, М.О. Кочевич).

Кафедра була однією з провідних на теренах колишнього Радянського Союзу. Підтвердження цього є те, що на її базі проходили всеосяжні семінари завідувачів кафедр будівельних матеріалів, де провідні фахівці обмінялися досвідом і визначили напрямки подальшого вдосконалення навчального процесу і розвитку будівельного матеріалознавства.

Наукові дослідження на кафедрі ведуться за напрямками: в'язучі та бетони, у тому числі спеціального призначення на основі лужних систем (лауреат державної премії України, д.т.н., проф. П.В.Кривенко, д.т.н., проф. К.К.Пушкарьова, к.х.н., доц. М.А.Мохорт, к.т.н., доц. О.А.Гончар, М.В.Суханевич, С.Г.Гузій; ас. О.П.Бондаренко, А.І.Борисова); технології і матеріали на основі мінеральних і органічних в'язучих речовин (д.т.н., проф. В.В.Чистяков, к.т.н., доц. Б.Я.Константиновський); в'язучі та бетони, у тому числі спеціального призначення з використанням відходів феросплавних виробництв (к.т.н., проф. М.П.Безсмертний); жаростійкі бетони (к.т.н., доц. О.М.Тропінов); ресурсозберігаючі технології гіпсовмісних композиційних матеріалів (к.т.н., проф. Ю.Г.Тасан).

Стуттвими є досягнення кафедри у підготовці і вихованні наукової молоді. Ось декілька прикладів. Отримали гранти Президента України для одержавної молоді – докторант Г.Ю. Ковальчук, асистент О.Ю. Ковальчук, премії Президента України для молодих вчених у 2006р. за наукові дослідження за темою "Створення екологічно чистих енерго- та ресурсозберігаючих технологій сучасних будівельних матеріалів з поліпшеними характеристиками на основі відходів теплових електростанцій" – О.А. Гончар, Г.Ю.Ковальчук, В.В.Павлюк, О.Ю.Ковальчук, стипендія Кабінету Міністрів – О.А.Гончар, Г.Ю.Ковальчук, О.Ю.Ковальчук, грант для молодих вчених КНУБА за наукові дослідження за темою "Розробка фізико-хімічних основ енергозберігаючої технології виготовлення лужних шлакопортландцементів та бетонів на їх основі з підвищеними експлуатаційними характеристиками" – к.т.н. О.П. Бондаренко.

Кафедра активно використовує нові виробничі та наукові здобутки у навчально-виховному процесі. Так, запрошують співробітників відомих фірм-виробників будівельних матеріалів для читання лекцій і проведення лабораторних робіт. Неодноразово до занять на будівельно-технологічному факультеті залучалися провідні фахівці фірм "Фомальгаут-Полімін", "Тіккуріла", "Малеї". Існують і набувають нового розвитку наукові зв'язки між кафедрою та фірмою "Агромет", науково-дослідними інститутами будівельних конструкцій (НДІБК) та будівельних матеріалів і виробів (НДІВМВ).

Викладачі кафедри проходять стажування на сучасних підприємствах будівельної індустрії. З приєднанням України до Болонської конвенції з вищої освіти кафедра перейшла на кредитно-модульну систему організації навчального процесу. Кафедра має власну Web-сторінку на сайті КНУБА, де розташована необхідна навчально-методична документація з дисципліни кафедри.

Попри складний час, пов'язаний з економічною кризою, кафедра будівельних матеріалів упевнена в майбутньому, адже статистика свідчить про зростаючу потребу в технологіях, у тому числі й для будівельної галузі. Тому наша задача – і надалі вдосконалювати навчання і підвищувати якість підготовки фахівців-технологів.

В.Барановський, доцент,

О.Гончар, доцент, вчений секретар кафедри

НОВІ ПРАВИЛА
НАБОРУ ТЕЛЕФОННИХ
НОМЕРІВ В УКРАЇНІ

В Україні з 14 жовтня відбудеться важлива зміна в правилах набору телефонних номерів: замість префікса "8-0" необхідно буде вводити лише "0". Простіше кажучи, "вісімка" зникає взагалі.

Але операторам це дали можливість завершити перехід на нову систему до кінця листопада. Якщо ж ви за "старою пам'яттю" набиратимете "вісімку", автовідповідач нагадає про зміни. Невідомо, яке значення має новина, але вже в наявності критична економія часу – замість, скажімо, 11 цифр мобільного номера набирати будемо лише 10. Осв тільки психологічно звикнути буде важко. Та й в телефонній книжці мобілки доведеться навести лад.

ЯК ЗМІНИТЬСЯ НАБІР НОМЕРА:

Мобільні й міські – замість "8-0" – "0". Наприклад, телефонуючи до Одеси, замість 8-048(2) слід набирати 0-48(2) і номер абонента.

Міжнародний зв'язок – замість "8-10" – "0-0". Наприклад, виклик абонента Москви – замість 8-10-7 495xxxxxx (номер абонента) набиратиме 0-0-7 495xxxxxx (номер абонента).

Після набора цифри "0" (із стаціонарного телефону) дочекайтеся гудка і тільки тоді набиратиме інші цифри. До речі, для Київської області вводиться новий власний код "45" замість коду "044".

Профспілкові справи

УСПІШНА РОБОТА КОМІСІЇ З ОРГАНІЗАЦІЙНИХ ПИТАНЬ- ЗАПОРУКА УСПІХУ ПРОФКОМУ

Станом на 1 вересня 2009 року в первинній профспілковій організації співробітників КНУБА діє 19 профбюро факультетів, підрозділів та науково-дослідних організацій, до складу яких входить 85 профгруп. Очолює і координує їх роботу профком університету. Станом на 1 жовтня 2009 року на профспілковому обліку знаходяться 1672 члени профспілки.

Для порівняння: у 2004 році на профспілковому обліку знаходилися 1678 чоловік, у 2005 р. – 1724, у 2006 р. – 1728, у 2007 р. – 1769, у 2008 р. – 1687. Розбіжності у статистичних даних між службами університету пояснюються такими обставинами. По-перше: практично кожна кафедра має вакансії викладачів, які не заповнюються, а розподіляються між членами кафедри, по-друге: скорочується чисельність науково-дослідних інститутів, по-третє – існує значна плінність кадрів служб адміністративно-господарської частини. Крім того, на профспілковому обліку знаходяться близько 60 непрацюючих пенсіонерів.

Пам'ятайте, що ваша опора та захист – у міцності вашої профспілки і у особистій активності її принципальних позицій!

На жаль, серед співробітників вузу є й такі, що не мають бажання бути членами профспілки. Хоча, відмовившись від членства в профспілці, працюючи залишається один із своїх проблемами. Він може бути звільнений з роботи без згоди на те профспілкового комітету; не має права на отримання безкоштовної юридичної допомоги у профспілкових органах; не може користуватися безкоштовним захистом при порушенні адміністрацією стосовно нього трудового або житлового права, зобов'язань колективного договору, справедливості по оплаті праці та преміюванню, компенсаційних виплат та доплат, індексації грошових доходів. Працюючи не може користуватися безкоштовним представництвом своїх інтересів у комісії по трудових спорах та в народному суді; не має права на консультації спеціалістів з охорони праці і правову допомогу при нещасних випадках; не отримує сприяння профкому у відновленні своєї працездатності за допомогою занять у спортивних секціях та участі у культурно – масових заходах; не має права отримувати від профспілки або за допомогою її конкретних благ (матеріальну допомогу при скрутному становищі, пільгових путівок на санаторно-курортне лікування, на літній відпочинок працюючих і членів їх сімей, на відпочинок дітей, на отримання матеріальної допомоги при похованні співробітників та членів їх сімей), тощо.

Серед семи комісій, що працюють у профкомі, комісія з організаційних питань є однією з основних, ядром профкому, забезпечує зв'язок з масами й спирається у своїй роботі на них. Головою комісії був А.А.Гром, який вже не працює в університеті, а з 2008 року – Н.В.Ткаченко.

За звітний період оргкомісія провела значну роботу. Насамперед: здійснювала облік членів профспілки співробітників університету (прийняття та зняття з обліку, прийом нових членів, ведення картотеки, оновлення стендів профкому); організувала засідання профкому, президії профкому, конференції трудового колективу. Було проведено: 10 конференцій трудового колективу, 52 засідання профкому, 21 засідання президії профкому. Велась профспілково-документація, оформлялися протоколи засідань профкому, президії, конференцій, складалася відповідні звіти по роботі, яку виконано; проводилась робота з відносно та відносно кореспонденцією, надавалась методична та практична допомога при організації звітно-виборних зборів у профгрупах, конференції в профбюро, велась робота з документами по особовому складу штатних співробітників профкому; виготовлялися й оформлювалися печатки і кутові штапи профкому; формувалась й оновлювалась номенклатура справ профспілкової організації. У роботу комісії входила підготовка, оформлення

профспілкових справ та передача їх до архіву університету; координування роботи профкому з іншими громадськими організаціями: профкомом студентів, Радою ветеранів війни та праці, жіночою радою, здійснювання зв'язку з Київською міською радою, Центральним комітетом Профспілки працівників освіти і науки України, міським комітетом профспілки галузі, з профспілковими організаціями Києва та України; вивчення досвіду роботи профспілкових організацій Києва та інших вузів України; постійна робота з членами профспілки

по вирішенню особистих питань, які, як правило, вирішувалися. Регулярно публікувалися матеріали профспілки у газеті університету "Архітектура і будівництво", у інформаційному віснику Київської міської профспілки – "Єдність".

Попри те, що навчання профспілкового активу в університеті велось нерегулярно, ми підтримали ініціативу Київського міського комітету профспілки по організації виїзних семінарів голів профкомів вузів Києва по первинним профспілковим організаціям. Організатором одного з таких семінарів був наш профком, і ми приймали понад 40 представників первинних організацій.

Університет постійно розвивається і розширюється, з'являються нові кафедри, факультети змінюють назви, у зв'язку з цим і постійно відбуваються структурні зміни у профспілковій організації.

Діяльність будь-якої організації не буде ефективною, якщо не забезпечується гласність в роботі, тим більше у сьогоденні соціально-економічному становищі в Україні.

Ностальгія за минулим часом у більшості населення нашої країни є зрозумілою. Попри негаразди, які були за радянських часів, люди мали набагато більше соціально-правових гарантій, ніж у будь-якій розвинутій і багатій країні світу. Це – впевненість у завтрашньому дні, безкоштовні медицина, отримання квартири, освіти, право на пільгові путівки, гідний відпочинок і багато іншого.

Сьогодні відбувається планомірне поступове відбирання чиновниками від

За радянських часів, люди мали набагато більше соціально-правових гарантій, ніж у будь-якій розвинутій і багатій країні світу. Це – впевненість у завтрашньому дні, безкоштовні медицина, отримання квартири, освіти, право на пільгові путівки, гідний відпочинок.

держави задекларованих Конституцією України законних соціально-правових гарантій. Триває комерціалізація отримання житла, освіти, медичних послуг. Зменшується можливість забезпечення санаторними путівками, путівками на відпочинок.

Вартість робочих рук і пенсійне забезпечення перебувають на жагюгідному рівні. Паралельно з цим, для значної частини населення, які здійснили грібницьку "привхатизацію" народногo добра, накопиченогo декількома поколіннями українців, здійснені умови для стрімкого розвитку "мерседизації", розкішного котячого будівництва, закордонних воїжів. За такого розшарування суспільства ми отримали хронічну хворобу більшості населення країни – песимізм. Можна зрозуміти і скептицизм до влади за такої ситуації. Влада на сьогодні, на жаль, захищає інтереси меншої частини населення, де понад 100 партій, які існують в Україні та не виконують своїх програмних дій щодо захисту законних інтересів працівників.

А невдовзі до профспілки як єдиної організації, яка працює на людину, зро-

зуміти важко. За таких обставин роль голови профбюро і профгрупорга зростає по забезпеченню гласності кожного члена профспілки. Ми рекомендували головам профбюро після засідань профкому збирати профгрупоргові кафедри і відділи, щоб довести до кожного члена профспілки новини профспілкового життя закладу. На жаль, до співробітників університету такі відомості часто не доходять не лише з вини голів профбюро і профгрупоргов, а й через неможливість трудових колективів до своїх виборчих лідерів. Буває, що деякі члени профспілки навіть не знають свого профгрупорга і голову профбюро.

Треба зазначити, що члени організаційної комісії активно працювали під час підготовки колективного договору, статуту Університету, правил внутрішнього розпорядку. Спільно з ректором профком провів значну підготовчу роботу з відзначення 75-ї річниці заснування університету і нашої профспілкової організації.

За поданням профкому профспілкової активісти були відзначені нагородами: Міністерства освіти і науки України, Київської державної адміністрації, адміністрації Солом'янського району, грамотами Верховної Ради.

Почесною Грамотою Верховної Ради України: Н.Г.Русанова, Г.М.Тимішків, Г.М.Федорук, Л.М.Довгуля, Л.М.Єхалова, П.О.Іванченко, Н.В.Лобатенко, С.М.Любченко, О.М.Могилевська, Ю.А.Морсков, О.М.Тамбовцев, Н.М.Терехова, Г.М.Тимішків, **Відзнакою Голови Солом'янської державної адміністрації:** О.М.Білогуб, Г.І.Боконеня, Ю.Д.Коломієць, Л.В.Лавриненко, Н.В.Лісневська, Н.М.Наумець, С.О.Пашук, М.Г.Синякова, С.І.Фурса.

Значна кількість профактивістів була відзначена Почесними грамотами, грамотами, преміями, Федерацією профспілок України, Центральним комітетом

Профспілки працівників освіти і науки України, міським комітетом профспілки будівельної галузі.

До 80-ти річчя заснування університету готується видання 1-ї збірки з історії профспілкової організації. Робота ведеться понад 20 років. Була створена галерея портретів голів профкому вузу з 1930-го року до наших днів. У відтворенні історичної дійсності та оформленні матеріалів брали участь:

І.О. Петренко, доцент кафедри фізики, Н.Г. Русанова, професор кафедри ТБКВ, С.О. Слюсаренко, професор кафедри основ і фундаментів, І.О. Пашук, професор кафедри будматеріалів, К.В. Росковченко, доцент кафедри ТВВ, Ю.С. Сергєєв, доцент кафедри ГВК, В.М. Верзун, зав. міжкафедральною лабораторією МВЗН, В.В. Онофрійчук, завідувач архіву, С.М. Кролікова, директор музею КНУБА, Л.К. Каменецька, головний бухгалтер профкому студентів, М.Г. Синякова, провідний інженер лабораторії інтер'єру вузу, А.О. Білозірський, начальник ЦТ, Л.І. Кузнеченко, спеціаліст 1-ї категорії відділу кадрів, Р.М. Мамаєвський, майстер РЕУ Художне оформлення виконував В.А. Маліновський, доцент кафедри рисунку і живопису, керівник проекту – Г.М.Тимішків, доцент кафедри ТТТІВ.

Для поліпшення роботи профгрупоргов розроблений та виданий щоден-

Ваша думка

ЧИ ПРИТАМАННЕ МИЛОСЕРДЯ СУЧАСНИМ ЛЮДЬМ?

Коли говоримо про милосердя, то чомусь, перш за все, згадуємо жebraків. Але, насправді, милосердя – це не лише вкинута до чийогось капелюха колійка чи якась масштабна жертва для заспокоєння совісті. І неовб'язково людина, щоб викликати в нас співчуття, повинна мати жалюгідний вигляд. Насправді, милосердного ставлення потребує кожен, незважаючи ані на вік, ані на соціальний статус.

Чи справді сьогодні так мало людей, які здатні проявляти милосердя? Звичайно, досягти таких висот, яких досягла мати Тереза, ставши своєрідним символом людського милосердя, зможе далеко не кожен. Але якщо подивитися навколо себе, то стає зрозуміло, що є безліч громадських і молодіжних організацій, меценатів, різноманітних служб, які роблять вагомий внесок у благодійну справу. Вони допомагають дітям-сиротам, дітям вулиці, бездомним, нездоленим, покинутим. Саме молодь, в основному, є волонтерами, які готові пожертвувати своїм вільним часом, своїми інтересами заради інших.

Для того, щоб проявити милосердя, не треба чекати стійкого лиха чи ще якогось нещастя. Будучи уважнішими до своїх рідних, друзів, знайомих, ми робимо внесок у популяризацію милосердя. Кажуть, аби досягти великого, треба починати з малого. То, можливо, й справді, варто почати творити велич вже зі себе.

Максим Вовкун, студент III курсу КНУБА:

"МИЛОСЕРДНІ ЛЮДИ Є"

Я думаю, що серед нас є милосердні люди. Милосердя – це позитивне почуття, особливе ставлення до людей, пожертвування. Час від часу я готовий допомагати, але цілком і постійно віддавати свої сили та час іншим – не зміг би.

Альона Дорманчук, студентка IV курсу КНУБА:

"МИЛОСЕРДЯ – ЦЕ ЩЕ Й МОРАЛЬНА ДОПОМОГА"

Я стараюся допомагати тим, хто просить. Вважаю, що милосердя – це ще й моральна допомога, не лише матеріальна. Тому щоб досягти чогось людям необхідне лише елементарне розуміння. Навчити людину милосердю – дуже важко. Воно мусить бути основою виховання від народження. На мою думку, потрібні якісь акції, що активували б людей, розбудили б почуття... якби була потреба, то стала б волонтером.

Микола Гривна, студент I курсу КНУБА:

"МИЛОСЕРДНО БУТИ НЕЛЕГКО"...

Коли кожен дбає лише про власні потреби, інтереси, то важко, на мій погляд, віділити милосердя. Тому що милосердя полягає в любові до ближнього, як до самого себе... Потрібен час, щоб покласти вагомий внесок в життя, переживати. Сподіваюся, що невдовзі все почне змінюватися. Сам я допомагаю людям настільки – настільки можу та дозволяють можливості у цей час.

Ольга Польченко, студентка IV курсу КНУБА:

"СВІТ ДУЖЕ ЖОРСТОКИЙ"

Зараз люди не є милосердні, бо світ дуже жорстокий. На мою думку, милосердя – це коли ти робив добро не для того, щоб тебе похвалили, а тому, що так тобі підкаже серце. Переважно, якщо робило щось добре, то стараюся, щоб про це ніхто не знав. Просто відчуваю, що в той момент мої допомогти людині та її усе. Але я не впевнена, що могла б жертвувати своїм часом заради того, щоб постійно комусь допомагати.

Василь Лазаренко, студент V курсу КНУБА:

"ТРЕБА ВИХОВУВАТИ МОЛОДЕ ПОКОЛІННЯ"

Люди сьогодні дуже жорстокі, але зрештою нема кого жаліти. Милосердя – це коли чужі інтереси та потреби ставлять вище свої. Здатні на таке люди трапляються не часто, навіть рідко. Думаю, що для цього потрібні якісь талант. Щоб змінити ставлення одне до одного, необхідні докорінні зміни та багато часу. Вважаю, що потрібна співпраця держави, школи та сім'ї. Для цього треба думати, насамперед, не про економічне благополуччя людей, а про те, що діється в людських серцях. Просто треба виховувати нове покоління. Але мають бути ще вихованими їх батьки... якщо це не так, то що ж хотіти від дітей.

Міркував та опитував Тарас Тараненко, студент

ДЛЯ РОЗДУМІВ...

Кожна людина мала б замислитися: якщо Господь допускає аби були на землі віру, плачучі, голодні та засмучені, то це не лише для того, щоб випробувати їх віру та любов, але й щоб наші серця відкривалися для милосердя та любові до ближнього." По правді кажув: усе, що є, віддано одному з моїх братів найменших – ви мені зробили! (Від Матфея.25,40)

Своєрідним правилом для щасливого життя, як земного, так і духовного, мав би стати вислів із послання апостола Павла: "Хто сіє скупо, той скупо і пожне, а хто сіє щедро, той і пожне щедро".

"Мене питають: коли зникнуть голод та бідність на землі? На це я відповідаю: тоді, коли ти та я почнемо ділитися. Більше маємо – менше даємо. Менше маємо – більше можемо дати" (Мати Тереза).

"Добро, яке ти зробив сьогодні, люди забудуть завтра. І все ж твори добро! Ділися з людьми кращим, що є в тебе і, цього, напевно, ніколи не буде достатньо. І все ж ділися найкращим!"

Чому люди спрямовують усі свої зусилля тільки на те, щоб заробити побільше грошей, задовольнити свої пристрасті, смачно поїсти? Згадайте, для чого ви прийшли в цей світ. Подивіться, що ви зробили в житті з багатою до ближнього, для духу й світла у світі" (Мати Тереза).

Підготувала Наталка Середняк, студентка газети

нік профгрупорга, де відображаються статистичні дані членів профспілки, ветеранів і учасників Великої Вітчизняної війни, ветеранів КНУБА.

Отже, всім нам необхідно активніше ставити конкретні питання, які стосуються компетенції університету, і разом з адміністрацією їх вирішувати. Членів профспілки треба прилучити до активної участі в її роботі, удосконалювати роботу по навчанню профспілкового активу та його резерву, посилювати виконавчу дисципліну профспілкових активістів. Ми повинні разом будувати наше майбутнє і зміцнювати профспілковий рух.

І для більшої переконливості скористаємося народною лексикою. Щоб досягнути своєї мети треба зрестися страусиною інстинкту, коли птах за нестандартних ситуацій занурює голову в пісок. Не пишатися не найкращим висловом українців – моя хата з краю. Не ідеалізувати тежу – і один у полі воїн. Ми повинні зрозуміти суттєві істини, що дві дні – це всі-таки чотири, і не варто називати біле чорним.

У едності наша сила!
Г.Тимішків, Голова профкому КНУБА, В.Холтій, перший заступник голови

Спроба аналізу

ШПАРГАЛКА ДЛЯ ПЕРШОКУРСНИКІВ ТА ДУМКИ ПРОФЕСІОНАЛІВ ОСВІТЯН

"Болонська конвенція"... Більшість європейських країн підписала документ про неї ще в 1999 році. Головна ідея його – створення до 2010 року стандартної загальноєвропейської вузівської системи.

Якщо ви відете за кордон – у вас вже не буде необхідності в стажуваннях і перекладанні іспитів: всі дипломи матимуть єдиний зразок. Болонська угода означає збільшення мобільності студентів і викладачів. Під час навчання можна буде без перешкоди змінювати країну або університет. Отже, тепер абсолютно не обов'язково вчитися в одному вузі: якісь дисципліни можна вивчити, наприклад, у Франції, якісь в Німеччині, якісь в Україні, після чого в одному з університетів отримати диплом з європейським вкладом. Єдиний європейський диплом спрощує працевлаштування наших громадян за кордоном, і це один з головних плюсів Болонського процесу. Але все це – в майбутньому. Поки ж Україна повинна серйозно змінити власну систему освіти, щоб привести її до євростандартів.

Згідно Болонської конвенції, всі держави, що підписали її, повинні перейти на двоступеневу систему освіти. Три або чотири роки студент вчиться за спрощеною програмою і отримує диплом бакалавра. Ті, що потім бажають, можуть пройти додатковий курс навчання (1–2 роки) і отримати диплом магістра.

Болонська конвенція передбачає прозорість критеріїв оцінки знань. З цієї метою вводиться кредитно-модульна система навчання, яка існує сьогодні вже в більш ніж двадцяти п'яти українських вузах. Модуль (простіше кажучи, блоки тем) об'єднуються в кредит. За результатами вивчення кожної дисципліни студентів присуджується певна кількість кредитів. Один кредит – це 35 учбових годин, куди входять лекційні, практичні заняття, а також самостійна робота студентів під керівництвом викладача. За рік навчання кожен студент повинен відвідати і відпрацювати чітко визначену кількість учбових годин, іншими словами, набрати 60 кредитів. Таким чином, встановлюється гнучкий графік навчання, відпадає необхідність в традиційних семестрах – студент набирає суму кредитів впродовж всього навчального року. Якщо студент вирішив продовжити навчання у вузі іншого міста або іншої європейської країни, він має можливість додати до раніше отриманих кредитів нові.

Ще одна новина полягає в тому, що учбова програма включатиме, окрім обов'язкових дисциплін, і такі, які студент зможе вибрати за власним бажанням. Таким чином, студент вивчатиме те, що цікаво і потрібно саме йому, при цьому обираючи собі ще і викладача. За вимогами Болонського процесу, в спеціальному додатку до диплома мають бути відображені десять основних позицій. Зокрема, скільки кредитів, з яких дисциплін і в яких учбових закладах набрав студент. Саме це і означатиме прозорість контролю за якістю навчання. Крім того, впровадження вимог Болонської конвенції в європейських країнах поки що викликає ряд труднощів. Згідно із звітом Спільни національних студентських товариств Європи, у студентів більш всього проблем виникає з накопиченням кредитів. У кожній країні, що підписала Болонську конвенцію, до цих пір існує власна, неуніфікована система накопичення, у зв'язку з чим кредити, отримані в іншому вузі, частенько не признаються, і студенти вимушені повторно проходити один і той же курс. Згідно з чим же звітом, свобода вибору дисциплін – поняття досить ілюзорне. Тобто, вибрати ти, звичайно, можеш, але обов'язкові дисципліни все одно повинен відвідувати в повному об'ємі. Крім того, відвідувати та ж європейська практика, як показує та ж європейська практика, в багатьох університетах за "вибіркові"

курси студент отримує дуже мало кредитів. У полі Болонського процесу знаходиться й третій рівень – аспірантура, де також передбачається провести уніфікацію рівнів. Випускники аспірантури, що захистили дисертацію, іменуватимуться докторами філософії у відповідних галузях науки. Але це проблеми з числа загальноєвропейських. Значно важливішим, на думку деяких експертів, є питання про те, наскільки потрібні, власне, Україні нові правила гри по європейських стандартах.

Аргументи противників Болонської конвенції зводяться до наступного. По-перше, багато хто сумнівається в доцільності "зрівнювання цінності" вітчизняних вузів. Не секрет, що сьогодні багато працелюбів вважають за краще узяти на роботу співробітника з "елітні" дипломом – скажімо Київського національного університету, ніж володаря скориночки вузу будь-якого іншого міста. Важко сказати, добре це чи ні, що дипломи "елітних" і "останніх" вузів матимуть однакову цінність. Диференціація вузів існує і на Заході. І, до речі, "елітні" учбові заклади все ж не кваляться стати учасниками Болонського процесу. Наприклад, Кембридж або Паризький інститут політичних наук цілком якраз своїми традиціями, і "зрівнялівка" їм абсолютно ні до чого.

По-друге, більшість українських студентів все одно не зможуть дозволити собі вчитися за кордоном. Вчення в англійських країнах обходиться від п'яти до тридцяти тисяч доларів на рік. Той, у кого є такі гроші, і сьогодні може безперешкодно здобувати освіту в іншій країні. Інша справа, якби нова система дозволяла оплачувати навчання за кордоном в кредит. Але про це в Болонській конвенції немає ані слова. Тоді для кого ці пільги?

По-третє, сумнівною для багатьох залишається і можливість вільного працевлаштування за кордоном з нашим дипломом, як би оптимістично це не виглядало в теорії. А якщо навіть гідна робота за кордоном стане для наших співвітчизників реальністю, то в цьому випадку, кажуть противники Болонської конвенції, ми матимемо справу з офіційно дозволеною витоком мізків, адже і сьогодні той, хто виїжджає вчитися за кордон, частенько вже не повертається додому. Ще одне важливе питання, що виникає у противників Болонської конвенції: навіщо нам зрівнювати себе із Заходом, ламаючи рідну систему підготовки наукових кадрів – кандидатів і докторів наук?

Згідно Болонської конвенції, говорять критики документа, ступінь доктора наук скасується, залишиться лише назва, а, по суті, це буде всього лише ступінь кандидата. Що і кому це дає? Звичайно, полегшення і радість тим, хто ледве зміг захистити кандидатську дисертацію, а про захист докторської не миг навіть мріяти – у зв'язку з інтелектуальним, моральним або матеріальним виснаженням. Всі кандидати автоматично стануть, по європейським міркам, докторами наук, і ця "зрівнялівка", вважають критики реформи, може привести до розколу в науковому товаристві, тому що в один ряд будуть поставлені корифеї науки і новачки. Особливо, якщо узяти до уваги рівень нинішніх кандидатських дисертацій, написаних за допомогою Інтернету за декілька місяців. На думку противників конвенції, це спричинить відсутність стимула до розвитку, зниження наукового рівня, а потім і деградацію держави.

Обговорюючи проблеми розвитку Болонського процесу в Україні, зауважуючи всі плюси і мінуси, фахівці все ж не сумніваються в неминучості цього кроку. Ми прагнемо до Європи, і освіта – чи не єдина можливість потрапити туди. Хоча б з чорного ходу...

П.С.К-чук, Т.І.Ш-лю,
викладачі КНУБА, за матеріалом газети "2000"

Р.С. Продовження теми та опитування студентів університету читайте на стор.4.

Каникулы наших преподавателей

Многим еще с детства любимый учитель географии успешно привил вирус любви к странствиям и экзотике. К таким путешественникам относится и профессор кафедры технологии строительных конструкций и изделий Раиса Федоровна Рунова. В 2008 году количество посещенных ею стран достигло цифры – далеко за 30. Кроме туристических экскурсий, это было совмещение деловых (служебных) командировок с экскурсионными (например, дважды Китай). "Увлекаюсь зарубежным туризмом давно, рассказала "А+Б" Раиса Федоровна. Одна из первых стран, оставившая неизгладимое впечатление, была Индия (ее я посетила дважды), затем Шри-Ланка, Монголия, Иордания со знаменитой Петрой, конечно Египет (чисто экскурсионный еще в 1988 г.)... Далее – Европа. Италия, Франция, Шотландия, Голландия, Австрия. Наконец Америка: Канада, Перу". Сегодня газета представляет читателям более близкое знакомство со Скандинавией. Слово профессору Р.Ф. Руновой.

– На этот раз "зов странствий" все сильнее доносился со стороны Скандинавии и, как оказалось, не напрасно: три королевства – Дания, Норвегия и Швеция – оставили великолепные впечатления от знакомства. Остановлюсь на двух наиболее интересных читателям сторонах: красоте природы и мудрости скандинавов.

КРАСОТЫ ДАНИИ

Дания – старейшее королевство (X в.) с никогда не прерывавшейся монархией, населением 5 млн. человек. На маленькой территории, окруженной почти со всех сторон водой (здесь почти 400 островов), сохранена природа украшена множеством замков и мостов, что создает неповторимый колорит страны в гармонии творений природы и человека. Один из самых прославленных королей Дании Христиан IV (начало XVII в.) известен в истории как король-строитель, именно при нем построены такие жемчужины стиля голландского ренессанса, как замки Роусборг, Фредериксборг и Кронборг. Кстати, последний воспет Шекспиром как замок Эльзсинор с трагической судьбой Гамлета. Все замки – "живые", хорошо отреставрированные, несущие огромную информацию о прошлом. Ведь Христиан IV был интересным человеком – атлет (выше Петра I ростом), воин, защитник и любимец своего народа (имел только официально признанных 29 детей!).

Украсили Данию и магнаты. Пивной магнат Карл Якобсон (пиво Carlsberg) создал фонд для оформления Копенгагена, им же в 1913 г. подарена городу знаменитая "Русалочка", ставшая символом Дании. Среди мостов – шедевр современного строительного искусства, изгибающийся 4-километровой дугой вантовый мост через Эресунский пролив.

"НОРВЕГИЯ В МИНИАТЮРЕ"

Норвегия поражает совсем иной красотой, да и любовались ей мой подольше – 7 дней. О ней говорить почти бесполезно, нужно только видеть, ведь это уникальные явления природы: фьорды, водопады, ледники. На территории, почти равной Украине, проживает всего 4,5 млн. человек, основным принципом которых является любовь к природе и желание ее сохранить.

Тонкой бахромой береговой линии длиной 22 000 км окружили Норвегию фьорды – следы сползавших с гор лед-

ников, самый длинный из них Согне-фьорд уходит в материк на 1300 км при глубине в несколько сот метров. Поражает изменяющийся цвет воды – от нежно-бирюзового до темно-синего или ярко-зеленого. Наш катер заходит в ответвления фьордов, где в них бурно сбрасывают воды ревущие водопады. Их по всей длине фьорда такое множество, что притупляется чувство восхищения. Но нет, вот восторг выплескивается через край: мы в Гейрандерфьорде и перед нами на фоне темной почти отвесной стены, уходящей в кобальтовую синь воды, гремят 7 потоков. Это знаменитые "7 сестер", а на противоположном берегу – "женит" в виде одного мощного потока (все охраняются ЮНЕСКО). Катер останавливает ход и люди умоляют перед величием природы...

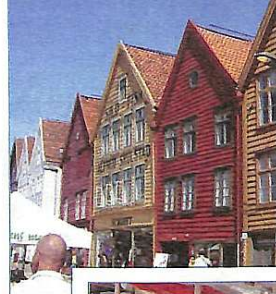
Древние ледники все еще покрывают горы Норвегии площадью до 1500 кв.км. Мы приближаемся к одному из

самых мощных – Бригсдальскому. Он живет уже тысячи лет за счет сохранения баланса между намерзанием сверху и таянием внизу, сползая в образцовое им озеро со скоростью 0,3–1,0 м/год. Кристаллы его льда сверкают истинными изумрудами.

Сквозь толщу горных плато, покрытых шапками снега, прорублены туннели, по самому длинному из них (24 км!) пролегал и наш путь. Туннели тоже можно отнести к красотах, дополняющим природные, из 600 мы проехали через 142, их строительство продолжалось между фьордами. Туристический маршрут по фьордам Норвегии впервые проложили англичане еще в XIX в.

Уникальные дороги, в том числе односторонние с высочайшей культурой передачи по ним, повторяют линии фьордов и серпантинно уходят в горы. Подъем по одной из них, лишенной ка-

Древняя столица Норвегии г.Берген

Снега карула у королевского дворца в Стокгольме

Рыбный рынок в г.Бергене

УНИКАЛЬНАЯ ШВЕЦИЯ

Швеция воспева свою красоту в своем гимне:

*О древний, свободный, высокоглавый народ,
Радующий мирным покоем и красотой!
Приветствую тебя, прекраснейший край на земле –
Твое небо, твоё солнце, твои земные просторы.
Память о величии старины служит тебе тронм,
Дней, когда славное имя твоё разнесилось над Землей
Я знаю – таким ты останешься и таким пребудешь.
Здесь на Севере хочу я жить и умереть.*

Проезжая от побережья до Стокгольма через маленькие старинные города Эребру, Упсалу, Кальмар, мы видели только исключительно ухоженные поля, парки, старинные церкви с прилегающими к ним кладбищами. И ухоженность эта воспринимается как очень основательная, капитальная – шведская.

Продолжение. Начало на стр. 4

Каникулы наших преподавателей МУДРОСТЬ СКАНДИНАВОВ

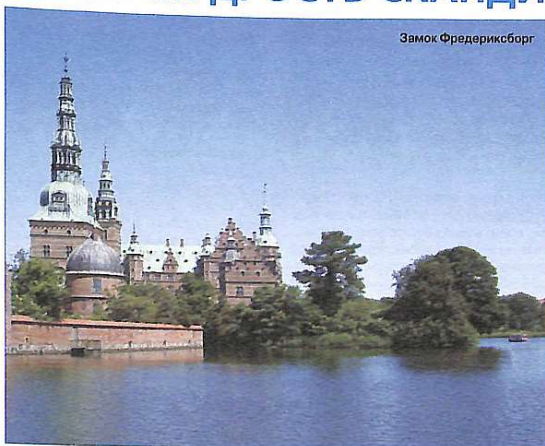
Практически все скандинавы - рослые люди, преимущественно красивые мужчины, это их общие внешние данные. Однако философия жизни различна для каждого из народов трех стран.

Культура датчан сформировала их основное жизненное кредо: каждый человек талантлив по-своему и каждый вызывает уважение, поэтому не стоит кичиться своими достоинствами - у другого есть иное. Это приводит к внутреннему умиротворению ("хогеле") и истинной демократичности общества. Велосипед - одинаково любимый всеми транспорт, его можно оставить на стоянке, даже не повесив замка. На велосипедах едут на работу и депутаты Парламента, правда, стоянка для них у здания Парламента оборудована несколько лучше обычных.

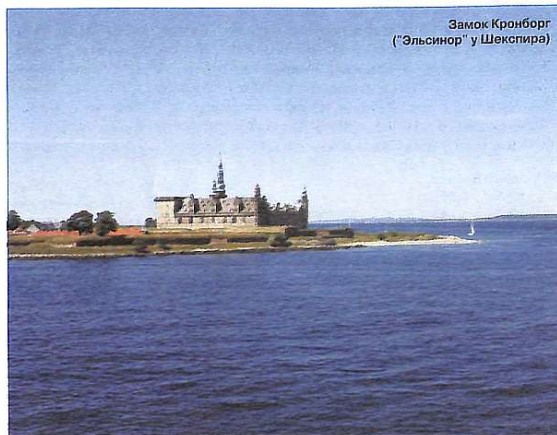
Датчане обожают свою королеву Маргарет II, ожидавшую 8 лет разрешения Парламента на брак с французским графом. У членов королевской семьи исключительно высокий уровень образования, сама королева, помимо гуманитарного, имеет художественное образование, выполняет работы по книжной графике (иллюстрировала "Властелин колец") и сценографии. Кстати, в Дании граждане страны могут получить высшее образование за счет пособий государства в течение 20 лет, в том числе в старейшем (1479 г.) Копенгагенском университете, где работал великий Нильс Бор. С датским королевским двором, как известно, связана история России и Кивеа: датская принцесса Дагмар (императрица Мария Федоровна впоследствии) подарила России последнего царя Николая II, подолгу жила в Кивее в Мариинском дворце.

Норвежцы - мужественные викинги, открыватели новых земель, что и определяет их подчеркнутое самоуважение. Они сохранили в виде атрибутов своей мировой славы не только дракары VI века (деревянные парусные корабли), но и корабль "FRAM", на котором Амундсен дошел до Южного полюса, тростниковый катамаран "Pa-2" и плот "Кон-Тики" Тура Хейердала, доказавшего древние связи островных народов Океании с Америкой. И наконец, норвежскими учеными Стине и Инстадом доказан приоритет викингов в открытии Америки.

Современные норвежцы, имея самый высокий в мире уровень жизни, поражают минимизацией потребления. Это видно всюду - от максимального использования велотранспорта и отсутствия роскошных автомобилей до простоты жилья: здесь не увидишь "домов-замков". Зато норвежцы не отказывают себе в общении с природой. Для этого у каждого есть яхта и домик "хьютте" (от 15 до 30 кв.м) в самых экзотических местах Норвегии,

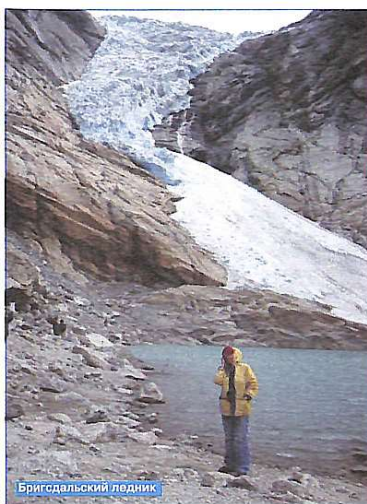
Замок Фредериксборг

Замок Кройборг ("Эльсинор" у Шекспира)

Внутри водопада

Бригсдальский ледник

Мост через Эресуннский пролив

Домик норвежца в экзотическом месте ("хьютте")

в котором нет никаких признаков цивилизации, в том числе электричества. В спокойном уединении проводят здесь чаще всего и свой отпуск, потому что ценят превыше всего неповторимость родной природы и здоровый образ жизни. Между тем, богатства нужно куда-то девать, поэтому время от времени устраиваются государственные акции по сути для раздачи денег, например, - жертвам средневековой инквизиции (!!!). Деньги норвежцы тратят на свое "хобби" - парусный и зимние виды спорта, коллекционирование и пр. С открытием месторождения нефти и ее разрабатки в 1990 г. создан государственный фонд будущих поколений, который сейчас содержит более 165 млрд. дол. США. Вот такая мудрость норвежцев.

Ров вокруг замка Фредериксборг

МЫ СПРОСИЛИ:

По-иному выглядят и живут шведы, воинственные "свеи" в прошлом и благополучные граждане своей "народной демократии" в настоящем. Они ездят в самых лучших дорогих автомобилях, стильно благоустраивают свои дома и квартиры, путешествуют и придерживаются "сухого" закона ("если вы увидели в Норвегии пьяных, значит это приехали развлекаться шведы" - комментирует наш гид). Но даже в Стокгольме не увидишь жилых домов, выделяющихся своей высотой, зато они максимально приближены к воде (город ведь расположен на 14 островах) и максимально комфортны.

Шведы тоже любят своих королей за образованность, демократичность, гордятся их спортивными успехами. Короли последней династии Бернадотов (ей 200 лет) отличались атлетизмом и долгожительством: отцу телерешного Карла XVI Густава было 90 лет, деду 91, а прадеду 92 года. Как и положено, тут традицию смены караула у королевского дворца. Эта процедура занимает целый час, обставлена очень красиво и торжественно, сопровождается духовым оркестром из 40 человек (кстати, дирижирует оркестром женщина) и вызывает гордость за страну не только у ее народа, но и у всех присутствующих.

Итак, в Скандинавии датчане, норвежцы и шведы придерживаются разной философии жизни. Общим же для этих народов является то единство, которое существует между гражданами и теми, кому они доверили управление страной. Видно добрались-таки викинги в свое время и до Греции и приняли для себя античную мудрость - "согласие и малое умножает, раздор - и силу уничтожает". Результат оставляет самое лучшее впечатление.

Р.Унова, профессор кафедры технологии строительных конструкций и изделий, д.т.н.

"Какая турфирма помогла Вам получить удовольствие от экскурсионного тура в страны сказочника Андерсена, викингов и Карлсона?"

- "Скандинавская сказка" - тур, который предлагает туристическая компания "Феерия". Турфирма эта появилась относительно недавно и занимается она не организацией отдыха, а экскурсиями.

Компания делает ставку на высочайший класс экскурсионного обслуживания профессиональным гидом, сопровождающим всю поездку в течение 15 дней. Поездом группа прибывает в Польшу, пересаживается в первоклассный автобус, который надолго становится вторым домом. В нем всегда есть чай, кофе, просто кипятки, а все ночлеги - в гостиницах 4* с завтраком "шведский стол". Так что обеды и ужины можно легко приготовить самим в автобусе из полуфабрикатов. Это существенно сказывается на стоимости тура, который нельзя отнести к дорогим даже в сравнении с Турцией, особенно если учесть, что все три королевства относятся к странам с самыми высокими ценами и уровнем жизни населения.

Лучшее время для такого путешествия - конец июня - июль с учетом наиболее интенсивного таяния ледников и наполнения водопадов и фьордов. Экипировка - исключительно спортивная, конечно, хорошая фотокамера и для любителей видеокамера. Лучший вариант поездки - в компании спутников-единомышленников.

Прекрасный элемент путешествия - период ожидания и планирования поездки, знакомство с литературой по ней. Так что у всех желающих вперед есть целый год для такого приятного периода ожидания праздника, психологической и финансовой подготовки. Желаю успехов!

Водопад "7 сестер" в Гейрандерфьорде

Ваша думка

ЧИ ПОТРІБЕН УКРАЇНІ БОЛОНСЬКИЙ ПРОЦЕС?

У 2005 році Україна приєдналася до Болонської угоди, і в системі вітчизняної освіти почалася широкомасштабна реформа під назвою "Зроби, як в Європі!" Країнами-учасницями процесу стали Австрія, Азербайджан, Албанія, Андорра, Вірменія, Бельгія, Болгарія, Боснія і Герцеговина, Ватикан, Великобританія, Угорщина, Німеччина, Греція, Грузія, Данія, Ірландія, Ісландія, Іспанія, Італія, Кіпр, Латвія, Литва, Ліхтенштейн, Люксембург, Македонія, Мальта, Молдова, Нідерланди, Норвегія, Польща, Португалія, Росія, Румунія, Сербія і Чорногорія, Словаччина, Словенія, Туреччина, Україна, Фінляндія, Франція, Хорватія, Чехія, Швейцарія, Швеція, Естонія (47). Газета А+В вирішила поцікавитися у студентів КНУБА, що привів "передовий процес" в життя рядового українського студента?

Мирослав Бойчук,
студент 5 курсу КНУБА:

Будь-який студент в нашій країні хоче здобути "повну вищу освіту", а бакалаврат вважається чимось незачиненим, схожим на середньоспеціальну освіту. Така думка складається, насамперед, у працевлаштуванні, а не вчитися, але не може заплатити? Така думка складається, насамперед, у працевлаштуванні, а не вчитися, але не може заплатити? Така думка складається, насамперед, у працевлаштуванні, а не вчитися, але не може заплатити?

Учбові програми більшість українських вузів розраховані на підготовку спеціаліста. Тому дисципліни, розписані на п'ятирічку, втискують в чотири роки. Або, ще гірше, відсікають "непотрібні" предмети, зменшують кількість годин на їх вивчення.

З магістратурою справа не краща. Вона коштує істотно дорожче, ніж бакалаврат, і хоч бюджетні місця передбачені урядом, їх дуже мало і на всіх не вистачає. Що з робити людині, яка хоче вчитися, але не може заплатити?

Тетяна Човненко,
студентка 4 курсу КНУБА:

Болонський процес абсолютно не понизив якість освіти. Погіршує освіту, на мою думку, низька зарплата викладачів, невисокий рівень оснащення аудиторій необхідними апаратно-програмними матеріалами і ін. Не зрозумію ніяк такий факт: в заліковці стоять розшифровані оцінки і модулі

по темах, як вплинуть вони на якість? А програми – це до Міністерства освіти, вони і в школі багато чого змінили... Але все одно впровадження Болонського процесу передчасне в нашій системі освіти, студентство ще не дозріло для того, щоб вимагати знань від викладачів, особливо це стосується бюджетників.

Микола Чернишов,
студент III курсу:

Упровадження Болонського процесу насправді прагнуть зняти з себе якомога більше відповідальності за ті знання, які повинні вбити за роки навчання. Зараз незрозуміла посада "менеджер" вважа-

ється крутішою, ніж токар або інженер. І це марення діти уловлюють з самого дитинства. Сам чув, як батьки говорять дитині, що якщо не слухатиметься і не вчитиметься, то працюватиме на заводі, а не як нормальна людина в офісі! Отже, вважаю, що жодна Болонська система, ані яка-небудь інша нам не допоможуть і, що радянська освітня система все-таки давала якіснішу продукцію.

Олена Скібневська,
студентка 4 курсу:

Взагалі-то потрібний. Насамперед для тих, хто не планує сидіти все життя в Україні, особливо в найвільніші роки, а збирається вчитися в Європі. Наприклад, за відсутності угоди у вузу саме по певній спеціальності з універсом іншої країни, у наших студентів мало шансів розпочати з того моменту навчання, з якого раніше закінчили.

Ця система забезпечує мобільність. Наприклад, якщо мені подобається професор в іншому універсі з тієї ж спеціальності, я легко можу слухати лекції у нього. Отже, вважаю, що Болонська система передбачає мобільність і легкість переведення з вузу у вуз. Плюс ще в тому, що мені не треба "приголомше-

ному" німцями, який бачить одні п'ятірки в моїй заліковій книжці пояснювати, що це є максимальний бал. А чим цей процес так вам не догодив?

Ольга Садюк,
студентка III курсу Київського політехнічного університету:

Недавно зіткнулася на практиці з цією Болонською системою. Найсмішніше: після двох років навчання в Політеху по Болонському процесу я звернулася в Берлінський технічний. На прийомі на питання, які документи мені потрібно надати, у мене запитали: у якій країні і скільки я вчилася. Я сказала, що два роки можна зарахувати як дві гімназії, і я можу поступити лише на 1-й курс. На всі мої заперення, що вчуся по Болонському процесу, що у мене всі предмети з нормальними оцінками і виставленими кредитами, що у мене замість потрібних 30 кредитів в семестр виходить 42-44 (!), приймальна комісія, так і не "в'їхала", що таке ECTS, що Болонський процес існує в Україні і що таке взагалі можливо. Отже, у нас все як завжди...

Спортивні новини

ЧЕКАЄМО НОВИХ ЗМАГАНЬ
ТА ПЕРЕМОГ!

Літо закінчилося. Можна підбити підсумки минулого навчального року. Головна подія року відбулася майже перед його завершенням. Так, і загальнокомандне місце у спартакіаді КНУБА 2008/2009 навчального року посіла збірна команди архітектурного факультету. Наприкінці червня на Майдані Незалежності відбувся Олімпійський День бігу. Активну участь взяли студенти архітектурного факультету, найкраще ж виступили студенти факультету автоматизації та інформаційних технологій, а саме Олег Огніцький (АТП-22) та Віталій Лозинський (АТП-42), які були нагороджені пам'ятними призами.

У новому навчальному році вже встигли відбутися деякі спортивні події. Нещодавно в Донецьку відбувся Чемпіонат України серед юніорів. III місце в десятиборстві посів Іван Шофур, студент III курсу спеціальності ПЦБ.

На завершення хочеться сказати, що вже стартувала спартакіада КНУБА 2009/2010 навчальних років. Чекаємо нових змагань та перемог!

В.Лозинський, студент КНУБА, студент газети

ЧАРІВНІ МАЛЯТА З ЯЛТИ

Ці унікальні фотографії з левенятами газети А+В удалося побачити у завідувача кафедри прикладної математики КНУБА, доцента Віктора Вікторовича Демченка. Під час відрядження до Ялти він зумів викроїти час для відриву зоопарку "Казка", щоб побачити колекцію цих чарівних малют. У зоопарку можна бачити навіть сфотографуватися з ними за невелику плату. Ми попросили Віктора Вікторовича розповісти читачам про свою екскурсію.

"Зоопарк України і в СНД Сьогодні він Зоопарк був Зубковим в 1995 без участі держ-

вання в житті просто незвичайна завязаність і цілеспрямованість його творця. Зате створене перевершило всі чекання. Зоопарк знаходиться в живописній місцевості, недалеко від найбільшого Кримського водопаду Учун-су, шум якого чути на декілька кілометрів. Територію його прикрашають сотні кущів красивих троянд, які квітнуть з травня по жовтень. Вся атмосфера тут проїнята відчуттям взаємної любові між людиною і тваринами. Тварин тут можна гладити, годувати, тому що відвідувачам це подобається. Корм, розфасований по стаканчиках і пакетиках, можна купити на лотках біля каси і усередині зоопарку.

В даний час в "Казці" налічується близько 700 особин 70-ти видів тварин і птахів. У "Казці" зараз 25 левів, враховуючи новоприбулих і новонароджених. Правда, спочатку своє левеня з'явилось в дорослої пари хижаків – Матильди і Романа. До новонародженого лева через три дні додався півторамісячний Леопольд, його привезли до Ялти з Миколаївського зоопарку. І відразу кварталом доповнили прайд кримські 5-місячні левенята з Таджикистану. Коли вони підроснуть, то переїдуть в Парк левів, що буде в Білогірському районі.

Цей сафарі-парк планується відкрити максимум через рік, – розповідав директор "Казки". Таким чином вже незабаром майбутні відвідувачі "шматочка Африки", переміщаючись по "сафарі-парку" в спеціальних автомобілях, зможуть постежити за життям поза клітками декількох десятків левів. Також в плані О. Зубкова відкрити на території парку левів сучасний стаціонарний зоопарк і організувати умови для відпочинку і розваг туристів".

Дивні люди

ЗВІТ ЗА ЛІТО:
ДВІ БЛИСКАВИЧНІ
ПЕРЕМОГИ!

Вже почався другий місяць навчання, а спогади про літо голови не полишають. Що казати: літо пролітає так швидко як солодкий сон. Але для СТЕМу "Дивні люди" це літо було не зовсім солодким, хоча дуже плідним. Все по порядку. Перше, про що хочеться розповісти, – перемога у телевізійному проєкті "Битва анекдотів" на телеканалі "СТІ".

Все почалося просто з жарту. Малой:

– Мене тут пропозиції анекдоти на камеру потрапить ...

– Ми согласны !!!

Відповіли всі і разом поїхали на кастинг. Кастинг тривав 5 хвилин. Після нього режисер проєкту сказав: Хлопці, у вас не погані шанси на перемогу. І ось тут він і нарочив. Перший тур команда "Жерти перекусю". Кумедні

блондинки з дуже тонким жіночим почуттям гумору. Але, як не крути, переміг талант, а не врода.

У другому турі хлопці натрапили на не менш талановиту команду "Мотокарбон". У веселій боротьбі знов перемогу отримали наші улюбленці "Дивні люди".

І нарешті фінал. Колектив креативщиків "Интим не предлагать" і наші "КіСшники" розпочали на одному рівні. Лідерство переходило від однієї до іншої команди. Наприкінці рахунок був рівним. Журі запропонувало показувати анекдоти, щоб виявити переможця. Не важко здогадатися, що "наші" – "Жерти перекусю". Журі реготало з мініатор. І як наслідок – перемога – "Золота м'ясорубка" та приз у три тисячі гривень. Гроші швиденько поділили і поїхали гуляти.

маїстри показування. Журі реготало з мініатор. І як наслідок – перемога – "Золота м'ясорубка" та приз у три тисячі гривень. Гроші швиденько поділили і поїхали гуляти.

ти. По секрету скажу: найкращі анекдоти залишилися за кулісами, тобто в куряці.

Та це ще не всі здобути перемоги! В активі у "Дивних" ще перемога на міжнародному фестивалі "Хруц 2009". Гран-Прі фестивалю приїхав до Києва.

Отже, дві такі блискавичні перемоги та безліч концертів за літо! З цим і вітаємо своїх улюбленців. Побажаємо одного: "Вперед до нових Перемог"!!!

P.S. Щиро вітаємо наших молодят, випускників КНУБА, та учасників, які виступали в СТЕМі "Дивні люди"!

ВАШІ: Дмитро Пометньов + Віра Золотова,
Олексій Шарфан + Олена Татаровська

Ефір!

Ефір!

Ефір!

МОЖНА ЗАМОВИТИ
УЛЮБЛЕНУ ПІСНЮ!

Цікавий факт: у нас в університеті запрацювало радіо. Назва його "Велика перерва". Кожної середи: з 11.50 до 12.20. В ефірі студентське радіо! Для всіх, хто навчається в університеті КНУБА!

Якщо ти хочеш володіти корисною, веселою, актуальною для студента інформацією, то слухай студентське радіо будівельного університету "Велика перерва"! Хочеш вчасно приходити на пари? Тоді уважно слухай, коли закінчиться "Велика перерва"!

Якщо маєш бажання привітати друга, подругу, коханого чи кохану з Днем народження чи іншим святом або ... знізнатись у коханих анонімно... Чи просити замовити улюблену пісню.

Отже, радіо "Велика перерва" – твій найкращий друг. Якщо ж маєш корисну

інформацію, про яку необхідно повідомити усьому колективу університета: досягнення, перемоги, здобутки, відкриття – обов'язково звертайся до нас!

Зв'язок з ведучим по телефону:
8 – 093 – 669 – 37 -42
ЗАВЖДИ Твій ЮРІЙ ГРОМОВИЙ

НАШ САЙТ В ІНТЕРНЕТІ: www.knuba.edu.ua (розділ новини), e-mail: arh_bud@knuba.edu.ua

Засновник – Київський національний університет будівництва і архітектури
Свідцтво про реєстрацію: КІ, № 137 від 20.12.1995 р.

Редакція може публікувати матеріали, не поділяючи точки зору автора.
Редакція лишає за собою право редагувати і скорочувати матеріали авторів.
Надруковано у ЗАТ "ВПОЛ", вул. Волинська, 60

Редактор **Ірина Герасченкова**
АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: 03180, м. Київ-180,
Північнофлотський проспект, 31, кімн. 601а, тел. 241-55-35